

Fotografia, o poveste cu lumini și umbre

Curs de inițiere în arta fotografică, desfășurat în cadrul clubului de artă fotografică al colegiului **emphasia'clubfotofilm**.

Formator: prof. CĂLIN VOICU, coordonatorul clubului

Marele poet argentinian Jorge Luis Borges, deși își pierduse darul vederii de mai bine de 30 de ani, mărturisea la o conferință (MIT, aprilie 1980):

„Cred că sunt preocupat mai degrabă de imagini decât de idei. Desigur, trebuie să apelez din când în când și la rațiune. O fac într-un mod stângaci. Eu însă, prefer să visez.”

Presupun că vorbea despre rămășițele luminii lăsate în inima lui, captive pentru restul vieții sale întunecate și care, sânguincioase, încă îi hrăneau poezia. Este un exemplu despre călătoria luminii. A răspunde de obârșia sa ar fi nu doar prea filosofic, ci ar presupune virtuți demiurgice pe care nu le avem. Ea nu încapă în corsetul de argumente, așadar strădania noastră merge în alt sens.

Este sigur că a îndurat aspre suplicii în temnița din care s-a eliberat. Altfel, cum să pricepem căutătura sa de fugară hărțuită de spaime numai de ea știute? Se ferește de toate, ricoșează, se înclină, suie după cum nevoia i-o cere, nu se poate ascunde, pentru că mereu o trădează umbrele șerpuitoare ale lumii, nu se oprește decât abia în privirea omului care o îmblânzește cu siguranță înțelegătoare și o preface în imagine. Așa intră într-o nouă captivitate, de o altă natură, ce îi dă noblețe și demnitate spirituală, adică rost.

Ca și cum ai împușca doi iepuri deodată, reținem și servitoarea ei nemiloasă și înșelătoare, timpul curgător se desprinde din strânsoarea naturii și încremenește alături în forma clipei eterne.

Imaginea e calea regală a tuturor artelor, lumina e *Universalis ante rerum*. Sfârșitul drumului ei înseamnă începutul altuia pentru noi, o închidere care se deschide (Noica), o lume oprită, pentru totdeauna din trecerea ei, în cutia neagră a aparatului de fotografiat. Imaginea, la rândul ei, continuă aventura prin sufletele admiratorilor care îi oferă bogăția emoțiilor. Așa, pas cu pas, fiecare, slujind pentru următorul, se neagă pe sine păstrând doar grija desăvârșirii.

Vă invităm în clubul nostru, la vânătoria luminii, la punerea ei în rostire și gând, în măsura în care umbrele pot să ne fie recunoscătoare !

Prof. Călin Voicu